

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์ม เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2547 จากสำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัยที่ 5 โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 20 รายมาวิเคราะห์เกี่ยวกับการลงทุนและผลตอบแทนในเดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีค ซึ่งเป็นการเดี่ยงไก่เนื้อที่สามารถควบคุมคุณภาพ ป้องกัน และควบคุมโรคได้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อวิเคราะห์ด้านทุนของการเดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่

1.1.2 เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนเดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่

1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการลงทุนเดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ศึกษาคือเกษตรกรที่เดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่ที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์ม เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2547 จากสำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัยที่ 5 ที่มีจำนวนโรงเรือน 1 หลังต่อฟาร์ม จากเกษตรกรผู้เดี่ยงไก่จำนวนทั้งหมด 108 ราย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 20 ราย โดยคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรที่มีช่วงเวลาที่เดี่ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีค ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 30 เมษายน พ.ศ. 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าเฉลี่ย ร้อยละและอัตราส่วน ในการวิเคราะห์ทางบัญชี คือการวิเคราะห์ด้านทุน รายได้ทั้งหมดต่อรุ่นการเดี่ยง กำไรสุทธิจากการเดี่ยง ไก่เนื้อ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ระยะเวลาคืนทุน และอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตามระยะเวลาการเดี่ยง ไก่เนื้อต่อรุ่น

1.3 ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1.3.1 ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและมีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อในช่วง 5 – 10 ปี เกษตรกรทั้ง 20 ราย แบ่งขนาดฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อออกเป็นฟาร์มขนาดเล็กจำนวน 4 ราย และฟาร์มขนาดใหญ่จำนวน 16 ราย อายุไก่เนื้อเฉลี่ยของฟาร์มขนาดเล็กคิดเป็น 47 วัน และฟาร์มขนาดใหญ่คิดเป็น 48 วัน อัตราการเลี้ยงรอดเฉลี่ยของฟาร์มขนาดเล็กคิดเป็นร้อยละ 94.22 และฟาร์มขนาดใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.82

1.3.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีค

จากการศึกษาได้แยกวิเคราะห์ต้นทุนการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคได้ดังนี้

1) เงินลงทุน

เกษตรกรที่เลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปีคส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง มีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 65 จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ วงเงินกู้เฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 690,000 บาท อัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยเฉลี่ยร้อยละ 11.58 ต่อปี โดยมีเงินลงทุนของฟาร์มขนาดเล็กเฉลี่ย 794,000 บาทต่อฟาร์ม และฟาร์มขนาดใหญ่เฉลี่ย 1,082,344 บาทต่อฟาร์ม

2) ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงต่อรุ่น

ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงต่อรุ่นของฟาร์มขนาดเล็กโดยเฉลี่ยเป็นเงิน 495,378 บาทต่อฟาร์ม และฟาร์มขนาดใหญ่โดยเฉลี่ยเป็นเงิน 691,213 บาทต่อฟาร์ม

ค่าใช้จ่ายจำแนกตามพฤติกรรมต้นทุนของฟาร์มขนาดเล็กมีค่าใช้จ่ายพันแพรโดยเฉลี่ย 479,158 บาทต่อรุ่นต่อฟาร์ม และมีค่าใช้จ่ายคงที่โดยเฉลี่ย 16,220 บาทต่อรุ่นต่อฟาร์ม ฟาร์มขนาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายพันแพรโดยเฉลี่ย 665,457 บาทต่อรุ่นต่อฟาร์ม และมีค่าใช้จ่ายคงที่โดยเฉลี่ย 25,756 บาทต่อรุ่นต่อฟาร์ม

ค่าใช้จ่ายจำแนกตามต้นทุนการผลิตของฟาร์มขนาดเล็กโดยเฉลี่ย 494,753 บาทต่อฟาร์ม แบ่งเป็นค่าวัสดุทางตรงโดยเฉลี่ย 464,143 บาทต่อฟาร์ม ค่าแรงงานทางตรงโดยเฉลี่ย 6,815 บาทต่อฟาร์ม ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยเฉลี่ย 23,795 บาทต่อฟาร์ม และมีค่าใช้จ่ายตามต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต คือค่าแรงในการจับไก่ขายโดยเฉลี่ย 625 บาทต่อฟาร์ม

ฟาร์มขนาดใหญ่จ้างแรงงานค่าใช้จ่ายตามต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ย 689,173 บาทต่อฟาร์ม แบ่งเป็นค่าวัสดุทางตรงโดยเฉลี่ย 643,948 บาทต่อฟาร์ม ค่าแรงงานทางตรงโดยเฉลี่ย 6,969 บาทต่อฟาร์ม ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยเฉลี่ย 38,256 บาทต่อฟาร์ม และมีค่าใช้จ่ายตามต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต คือค่าแรงในการจับไก่ขายโดยเฉลี่ย 2,031 บาทต่อฟาร์ม

1.3.3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนการเลี้ยงไก่นึ่งในระบบโรงเรือนบิด

1) รายได้ทั้งหมดต่อรุ่นการเลี้ยง

รายได้ทั้งหมดต่อรุ่นการเลี้ยง คือรายได้จากการขายไก่นึ่งรวมรายได้จากการขายมูลไก่และรายได้อื่นๆ ต่อการเลี้ยงไก่นึ่ง 1 รุ่น โดยฟาร์มขนาดเล็กมีรายได้ทั้งหมดเฉลี่ย 536,894 บาทต่อฟาร์ม และฟาร์มขนาดใหญ่มีรายได้ทั้งหมดเฉลี่ย 725,173 บาทต่อฟาร์ม

2) กำไรสุทธิ

ฟาร์มขนาดเล็กมีกำไรสุทธิเฉลี่ย 41,516 บาทต่อฟาร์มต่อรุ่น คิดเป็น 2.24 บาทต่อ กิโลกรัม และฟาร์มขนาดใหญ่มีกำไรสุทธิเฉลี่ย 33,960 บาทต่อฟาร์มต่อรุ่น คิดเป็น 1.38 บาทต่อ กิโลกรัม

3) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

ฟาร์มขนาดเล็กมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนต่อรุ่นการเลี้ยงเฉลี่ย ร้อยละ 5.23 และฟาร์มขนาดใหญ่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนต่อรุ่นการเลี้ยงเฉลี่ยร้อยละ 3.14

4) ระยะเวลาคืนทุน

ฟาร์มขนาดเล็กมีระยะเวลาคืนทุนเฉลี่ย 15 รุ่นการเลี้ยง และฟาร์มขนาดใหญ่มีระยะเวลาคืนทุนเฉลี่ย 23 รุ่นการเลี้ยง

5) อัตรากำไรสุทธิ

ฟาร์มขนาดเล็กมีอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยร้อยละ 7.73 และฟาร์มขนาดใหญ่มีอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยร้อยละ 4.68

1.3.4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัญหาที่ก่อให้ตัวอย่างพบมากที่สุด คือปัญหาเงินทุนหมุนเวียนขาดสภาพคล่อง คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือปัญหาคุณภาพลูกไก่ คิดเป็นร้อยละ 40 แต่เกษตรกรไม่มีปัญหาในเรื่องราคาอาหารไก่นึ่ง ราคากลูกไก่นึ่ง ราคาวัสดุและเวชภัณฑ์ คุณภาพวัสดุและเวชภัณฑ์ และปัญหารืองขาดแคลนแรงงาน แรงงานไม่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุด คือ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้ความช่วยเหลือ หรือลดต้นทุนค่าไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 95 รองลงมาคือ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐช่วยตรึงราคาน้ำันเชื้อเพลิงไม่ให้ราคาน้ำมันสูงขึ้นอีก คิดเป็นร้อยละ 75

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้างต้น สามารถนำอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ต้นทุนการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิด

2.1.1 เงินลงทุน

ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองที่ดินเป็นของตนเองนี่องจากได้รับที่ดินเป็นรถด ตกทอดไม่ได้ซื้อเอง แต่บ่ายังไร้ความสามารถกลุ่มตัวอย่างทุกราย ยังคงกู้เงิน เพื่อใช้เป็นเงินทุนเริ่มต้นของการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิด ซึ่งแหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง คือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เงินลงทุนในการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิดทั้งฟาร์มขนาดใหญ่และฟาร์มขนาดเล็ก ใช้ลงทุนไปกับอุปกรณ์ระบบ EVAP และ อุปกรณ์ในโรงเรือน เนื่องจากมีราคาแพงและต้องติดตั้งอุปกรณ์ระบบ EVAP ตามขนาดโรงเรือน เพื่อเป็นมาตรฐานในการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพจน์ วงศ์ (2543) ที่กล่าวว่าการติดตั้งอุปกรณ์ระบบ EVAP ตามขนาดของโรงเรือนมาตรฐาน จะทำให้การให้ผลผลิตของฟาร์มทั่วถึงและเป็นสมำเสมอ

โดยสรุปพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เลี้ยงไก่เนื้อระบบโรงเรือนปิดในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้เงินลงทุนในอุปกรณ์ระบบ EVAP ในสัดส่วนที่มากที่สุด ทั้งฟาร์มขนาดเล็กและฟาร์มขนาดใหญ่ แต่ใช้เงินลงทุนน้อยที่สุดแตกต่างกัน คือฟาร์มขนาดเล็กใช้เงินลงทุนน้อยที่สุดในเตาเผาชา กไก่แต่ฟาร์มขนาดใหญ่ใช้เงินลงทุนน้อยที่สุดในค่าปรับปรุงที่ดินรีมแรก

2.1.2 ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงต่อรุ่น

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่เนื้อต่อรุ่นจะมีความสัมพันธ์ กับจำนวนไก่เข้าเลี้ยงและอายุของไก่เนื้อ เนื่องจากยิ่งมีจำนวนไก่เข้าเลี้ยงและระยะเวลาเลี้ยงไก่นามาก ยิ่ง จะส่งผลให้ค่าอาหาร ค่าวัสดุ/เวชภัณฑ์ ค่าไฟฟ้าเก็บสูงตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของเสน่ห์ เทียนแก้ว อ้างถึงใน อุดมรัตน์ นิมเชียน (2545) ที่กล่าวว่าค่าใช้จ่ายคือ ค่าพันธุ์เนื้อไก่ ค่าอาหารสัตว์ ค่ายาเวชภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณผลิตและมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมของโรงเรือน และประสบการณ์ในการเลี้ยงของแต่ละฟาร์ม

การจำแนกค่าใช้จ่ายตามพฤติกรรมด้านทุน ซึ่งแบ่งออกเป็นค่าใช้จ่ายผันแปร และค่าใช้จ่ายคงที่ พนว่าฟาร์มขนาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายคงที่มากกว่าฟาร์มขนาดเล็ก เนื่องจากมีค่าคงเบี้ยเงินคู่และค่าเสื่อมราคาสูงกว่า

การจำแนกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามด้านทุนการผลิตและด้านทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิตของฟาร์มขนาดเล็ก โดยแบ่งด้านทุนการผลิตเป็นค่าวัตถุทางตรงค่าแรงงานทางตรงและ ค่าใช้จ่ายการผลิต พนว่าด้านทุนการผลิตส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุทางตรง และฟาร์มขนาดใหญ่มีด้านทุนการผลิตมากกว่า เนื่องจากมีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อมากกว่าของฟาร์มขนาดเล็ก ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายตามด้านทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต คือค่าแรงในการจับไก่ขายมีจำนวนที่สูงกว่าตามไปด้วย

2.2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิด

2.2.1 รายได้ทั้งหมดต่อรุ่นการเลี้ยง

ผลการวิเคราะห์พบว่า ฟาร์มขนาดใหญ่มีรายได้ทั้งหมดต่อรุ่นการเลี้ยงมากกว่าฟาร์มขนาดเล็ก เนื่องจากปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อมาก รายได้จากการขายไก่เนื้อก็มากตามและขนาดของน้ำหนักไก่เนื้อที่ขายก็มีส่วนสัมพันธ์ต่อราคายาไก่เนื้ออีกด้วย เนื่องจากราคาไก่เนื้อขนาดเดียวกันจะมีราคาสูงกว่าราคาไก่เนื้อขนาดใหญ่ ซึ่งฟาร์มขนาดใหญ่มีน้ำหนักไก่เนื้อโดยเฉลี่ย 2.05 กิโลกรัมต่อตัว ราคายาไก่เฉลี่ย 29.32 บาทต่อกิโลกรัม สูงกว่าฟาร์มขนาดเล็กซึ่งมีน้ำหนักไก่เนื้อโดยเฉลี่ย 2.63 กิโลกรัมต่อตัว มีราคายาไก่เฉลี่ย 28.90 บาทต่อกิโลกรัม

2.2.2 กำไรสุทธิ

ผลการวิเคราะห์พบว่า กำไรสุทธิจากการเลี้ยงไก่เนื้อของฟาร์มขนาดเล็กมากกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ เนื่องจากฟาร์มขนาดเล็กมีกำไรสุทธิ 2.24 บาทต่อกิโลกรัม แต่ฟาร์มขนาดใหญ่มีกำไรสุทธิ 1.38 บาทต่อกิโลกรัม ถึงแม้ว่ารายได้ทั้งหมดของฟาร์มขนาดเล็กจะต่ำกว่าของฟาร์มขนาดใหญ่ก็ตาม เป็นผลมาจากการฟาร์มขนาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงต่อรุ่นสูงกว่าฟาร์มขนาดเล็ก

ข้อสังเกตของกำไรสุทธิของฟาร์มขนาดใหญ่ที่ต่ำกว่าฟาร์มขนาดเล็ก อาจเกิดจากส่วนเบี้ยงเบนจากค่าเฉลี่ยของข้อมูลลำดับที่ 1 ของฟาร์มขนาดใหญ่ซึ่งมีผลขาดทุนสุทธิ อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายรวมที่สูงมากถึง 1,171,417 บาท สูงเกินกว่าค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่เนื้อของฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยเพียง 691,213 บาท เป็นอย่างมาก

2.2.3 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลการวิจัยพบว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงไก่เนื้อของฟาร์มขนาดเล็กเท่ากับร้อยละ 5.23 ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่เท่ากับร้อยละ 3.14 จากการศึกษาทั้งค้านเงิน

ลงทุนและกำไรสูตรพิบว่าสาเหตุที่ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่เนื้อของฟาร์มขนาดเล็ก สูงกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ เมื่อง จากกำไรสูตรจากการเลี้ยงไก่ของฟาร์มขนาดเล็กมากกว่าฟาร์มขนาดใหญ่โดยเฉลี่ย 0.86 บาทต่อ กิโลกรัม และฟาร์มขนาดเล็กใช้เงินลงทุนน้อยกว่าฟาร์มขนาดใหญ่

2.2.4 ระยะเวลาคืนทุน

ผลการวิจัยพบว่า ฟาร์มขนาดเล็กใช้ระยะเวลาคืนทุน 15 รุ่นการเลี้ยง น้อยกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ซึ่งมีระยะเวลาคืนทุน 23 รุ่นการเลี้ยง เมื่องจากฟาร์มขนาดใหญ่มีเงินลงทุน เกลือยสูงกว่าฟาร์มขนาดเล็ก ทำให้ระยะเวลาที่จะได้รับเงินคืนทุนทั้งหมดนานกว่า ซึ่งมี ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับอัตราผลตอบแทนของฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าฟาร์ม ขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ สุพจน์ วงศ์ (2543) ที่ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและ ผลตอบแทนของการเลี้ยงไก่กระทงแบบโรงเรือนปิดของเกษตรกรในโครงการส่งเสริมการเลี้ยง ไก่ในระบบโรงเรือนปิด ประ掏รับจ้างเลี้ยงในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการวัดชุดคุณทุนและ ระยะเวลาคืนทุนใน พ.ศ. 2543 มีชุดคุณทุนที่ 53 รุ่นการเลี้ยง ใช้ระยะเวลาคืนทุน 8 ปี 10 เดือน มากกว่าระยะเวลาคืนทุนของงานวิจัยนี้ ซึ่งฟาร์มขนาดเล็กมีระยะเวลาคืนทุน 15 รุ่นการเลี้ยง ใช้ ระยะเวลาในการเลี้ยง 2 ปี 8 เดือนและฟาร์มขนาดใหญ่มีระยะเวลาคืนทุน 23 รุ่นการเลี้ยง ใช้ ระยะเวลาในการเลี้ยง 4 ปี 3 เดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการคำนวณ ได้ตั้งสมมติฐานโดย กำหนดให้ 1 รุ่นการเลี้ยงของแต่ละฟาร์ม ใช้ระยะเวลาเท่าเดิมทุกรุ่นการเลี้ยง กระแสเงินสดรับ สูตรจากการเลี้ยงไก่นึ่อเท่าเดิมทุกรุ่นการเลี้ยง และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของราคាសินค้า และ ราคาขายไก่นึ่อ

2.2.5 อัตรากำไรสูตร

ผลการวิจัยพบว่า อัตรากำไรสูตรของฟาร์มขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 7.73 มากกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.68 เป็นผลสืบเนื่องมาจากกำไรสูตรจากการเลี้ยงไก่ เนื้อของฟาร์มขนาดเล็ก สูงกว่าฟาร์มขนาดใหญ่

2.3 ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่พ้นจากการเลี้ยงไก่นึ่อในระบบโรงเรือนปิด

2.3.1 ปัญหาเงินทุนหมุนเวียน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาเงินทุนหมุนเวียนขาดสภาพคล่องมากที่สุด เมื่องจากรายได้เกิดขึ้นเมื่อมีการขายไก่นึ่อ ซึ่งระยะเวลาการเลี้ยง ไก่นึ่อโดยเฉลี่ยมีมากกว่า 1 เดือน แต่ภาระค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างทุกรายเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน ไม่ว่าจะเป็นค่าไฟฟ้า ค่า เชื้อเพลิงและค่าดอกเบี้ยเงินกู้ รวมทั้งการนำเงินต้นของเงินกู้ยืมไปชำระคืนแก่สถาบันการเงิน ทำให้ กลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาขาดสภาพคล่องเงินทุนหมุนเวียน

2.3.2 บัญหาคุณภาพถูกไก่เนื้อ

คุณภาพของถูกไก่เนื้อตั้งแต่เริ่มเข้าเดี๋ยงมีผลต่ออัตราการเดี้ยงของไก่เนื้อ รวมถึงน้ำหนักรวมของไก่เนื้อที่ขาย เพราะถูกไก่เนื้อนี้คุณภาพต่ากว่าจะทำให้ไก่เนื้อเจริญเติบโตได้ไม่ดี ส่งผลทำให้น้ำหนักไก่เนื้อต่ำกว่ามาตรฐานต้องใช้ระยะเวลาเดี๋ยงมากกว่าปกติ หรือทำให้ไก่เนื้อป่วยและตาย ทำให้ค่าวัสดุและเวชภัณฑ์ที่ใช้สูงขึ้น เนื่องจากใช้ในการรักษาถูกไก่เนื้อที่ป่วยเมื่อน้ำหนักรวมและปริมาณของไก่เนื้อที่ขายลดลง แต่ค่าใช้จ่ายในการเดี้ยงเพิ่มขึ้น จะทำให้กำไรสูญ蚀ตอกิโลกรัมและอัตราผลตอบแทนจากการเดี้ยง ไก่เนื้อต่ำลง

2.3.3 บัญหาคุณภาพอาหารไก่เนื้อ

อาหาร ไก่เนื้อที่มีคุณภาพดี มีสารอาหารครบถ้วน จะทำให้อัตราการเจริญเติบโตของไก่เนื้อดีขึ้น รวมถึงอัตราการแลกเปลี่ยนดีขึ้นไปด้วย นั่นคือ อัตราการแลกเปลี่ยนจากน้ำหนักอาหารที่ให้ไก่กินเป็นน้ำหนักไก่เนื้อที่จับขาย ถ้ามีอัตราการแลกเปลี่ยนต่ำ ตันทุนค่าอาหารก็จะต่ำตามไปด้วย และให้ปริมาณน้ำหนักมากขึ้น ทำให้มูลค่าขายไก่เนื้อสูงตามไปด้วย

2.3.4 บัญหางของโรงเรือนและอุปกรณ์การเดี้ยงไก่เนื้อ

ในการเดี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิด เงินลงทุนส่วนใหญ่คือ เงินลงทุนในอุปกรณ์ระบบ EVAP และอุปกรณ์ในโรงเรือน ซึ่งเมื่อลงทุนไปแล้ว หากมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในภายหลัง จะยิ่งทำให้เงินลงทุนเพิ่มสูงขึ้น

2.3.5 บัญหาการสุขาภิบาลและป้องกันโรค

ถึงแม้ว่าการเดี้ยงไก่เนื้อในระบบโรงเรือนปิดจะมีมาตรฐานในการสุขาภิบาลและการป้องกันโรค แต่เกยตระกรส่วนใหญ่ยังห่วงเกรงต่อปัญหาทางด้านโรคระบาด เช่น โรคไข้หวัดนก เพราะหากมีโรคระบาดเกิดขึ้น เกยตระกรย้อมประสนปัญหาขาดทุนอย่างแน่นอน รวมถึงแม่เกยตระกรจะไม่ได้ประสนปัญหาโรคระบาดโดยตรง แต่หากฟาร์มตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่เดี้ยงต่อการเกิดโรคระบาด ก็จะทำให้ไม่สามารถเดี้ยงไก่ได้ นั่นก็จะทำให้เกยตระกรสูญเสียโอกาสในการสร้างรายได้

2.3.6 บัญหาภัยน้ำท่วมที่อุปภัยฟาร์ม

เกยตระกรบางรายที่มีที่ตั้งฟาร์มใกล้กับแหล่งชุมชนมาก จะประสบปัญหากับชุมชนอันเนื่องมาจากการลื่นของน้ำท่วมไก่ แต่ก็ไม่ได้เกิดปัญหาภัยน้ำท่วมเป็นประจำทุกวัน เพราะเป็นการเดี้ยงในระบบโรงเรือนปิด แต่จะเกิดปัญหาช่วงมีการเปิดโรงเรือนเพื่อจับไก่เนื้อขาย

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงไก่เนื้อในระบบ โรงเรือนปิดในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานฟาร์ม เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2547 จากสำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัยที่ 5 มีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เกษตรกรที่สนใจเลี้ยงไก่เนื้อควรประเมินการใช้เงินลงทุนในด้านการก่อสร้าง โรงเรือนทั้งขนาดและพื้นที่ในการเลี้ยงไก่เนื้อ และเงินลงทุนในการจัดซื้ออุปกรณ์ในระบบ EVAP ตลอดจนจำนวนเงินกู้ขึ้นพื้นที่อัตราดอกเบี้ย เพื่อป้องกันการประสบปัญหาขาดเงินทุนหมุนเวียนดังเช่นเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง และรายจ่ายประจำที่เกษตรกรควรให้ความสำคัญคือ ดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งเป็นผลสัมพันธ์กันระหว่างจำนวนเงินกู้และอัตราดอกเบี้ย ณ วันที่กู้เงิน หากเกษตรกรกู้ขึ้นเงินต่ำ ก็จะลดภาระในการชำระคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ทำให้กำไรสุทธิที่ได้จากการเลี้ยงไก่เนื้อเพิ่มสูงขึ้น

3.1.2 เงินลงทุนที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ส่วนใหญ่เกษตรกรไม่ใช้เงินลงทุนในด้านการซื้อที่ดิน เนื่องจากมีสภาพการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง และการลงทุนก่อสร้าง โรงเรือน เกษตรกรบางรายมีเฉพาะค่าปรับปรุง โรงเรือนจากโรงเรือนเปิดมาเป็นระบบ โรงเรือนปิด เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อมากกว่า 5 ปี และเป็นการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบ โรงเรือนเปิดมาก่อน

3.1.3 รายได้สุทธิที่ได้รับจากการเลี้ยงไก่เนื้อ ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อรายได้จากการขายไก่เนื้อ ได้แก่ น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของไก่เนื้อซึ่งราคาขายไก่เนื้อจะขึ้นอยู่กับขนาดของไก่เนื้อ ไก่เนื้อที่มีน้ำหนักไม่เกิน 1.25 กิโลกรัมถือว่าเป็นไก่เนื้อขนาดเล็กจะมีราคาสูงกว่าไก่เนื้อขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ซึ่งมีน้ำหนักอยู่ช่วง 1.25 – 1.60 กิโลกรัม และช่วง 1.61 กิโลกรัมขึ้นไป ตามลำดับ

3.1.4 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงไก่เนื้อในระบบ โรงเรือนปิด ของฟาร์มขนาดใหญ่ ยังมีส่วนที่เปลี่ยนไป นั่นคือ ข้อมูลในลำดับที่ 1 มีผลขาดทุน เนื่องจากระยะเวลาในการเลี้ยงไก่เนื้อสูงมากคือ 62 วัน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยในฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีเพียง 48 วัน ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่เนื้อ ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ค่าวัสดุ/เวชภัณฑ์ สูงขึ้นตามไปด้วย

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บข้อมูลในการเลี้ยงไก่เนื้อในระบบ โรงเรือนปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนที่มีระยะเวลานาน

3.2.2 ควรวิเคราะห์ผลตอบแทนโดยใช้วิธีอัตราคิดลด (Discount Rate) เพื่อคำนึงถึงค่าของเงินที่แตกต่างตามระยะเวลาด้วย

3.2.3 ควรวิจัยเรื่องการเลี้ยงไก่เนื้อระบบปิดในกลุ่มพื้นที่อื่น ๆ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ เรื่องต้นทุนและรายได้

3.2.4 ควรวิจัยเรื่องแนวโน้มการส่งออกไก่เนื้อและข้อจำกัดในการส่งออกไก่เนื้อรวมถึงศึกษามาตรฐานของการเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออก

3.2.5 ควรวิจัยเรื่องผลกระทบทางด้านราคาและตลาดของไก่เนื้อหลังเกิดภาวะโรคไข้หวัดคนกรอบาด